

на 13 априлий и заседава три дни, до 17 сщия месецъ. Мѣстото Оборище бѣ запазено отъ 400 юнаци, за да не може чуждъ човѣкъ да доближи. Пристигнаха народнитѣ представители, и Бенковски откри събранието. Свещеникъ Грую отъ с. Баня, вѣорженъ съ пищови, ножъ и пушка, слиза отъ коня и чете молитва. Той подвежда всички подъ клетва. Всѣки се кръсти и цѣлува кръста и ножа. Бенковски се качва на едно издигнато мѣсто и пита събранието:

— *Кой ще бжде главниятъ войвода на възстанието?*

Следъ малко спорове селянитѣ отъ Мухово извикватъ:

Бенковски да бжде главниятъ войвода!

Това се одобри отъ всички.

— *Кога да се обяви възстанието?*

— Когато народътъ е готовъ — казватъ едни; на 1 май — казватъ други.

Събранието реши да избератъ една комисия отъ 12 души и тази комисия да види, щомъ народътъ се приготви, да вдигне възстанието.

Изненадата

Избраната въ Оборище комисия реши да се обяви възстанието на 1 май. Дотогава всички трѣбва да бждатъ готови. Съобщено бѣ и на Райна да бжде готова съ знамето до 1 май. Образува се временно народно правителство, избра се воененъ съветъ и се опредѣлиха най-първитѣ, храбри и умни юнаци за хилядници, стотници, десетници, които ще подредятъ възстаницитѣ и ще ги поведатъ въ славенъ бой. Всѣки тичаше да се готви, женитѣ месѣха и печеха сухари, шиеха ризи, навуца, дрехаритѣ изкарваха униформи, кожухаритѣ — калпаци съ зелено сукнено дѣно, а тенекеджиитѣ ковъха кръстове за калпацитѣ.

Очакваше се съ трепетно сърдце 1 май.

Тѣй се стигна до 20 априль.

Неочаквано отъ Копривщица пристига единъ изморенъ, опрашенъ и изпотенъ мжжъ, който подава писмо